

Jag är uppfödare av abessinierkatter och har i dagsläget fött upp 27 kullar sedan starten 1996. Ibland går allt som smort, alla kattungar mår bra och växer som de ska, men ibland trasslar allt till sig. Även om man är noggrann så kommer oftast problemen som blixtnär från klar himmel. Den senaste kullen är inget undantag. Tre välskapta kattungar såg dagens ljus den 3 december 2017. Både mamman, Signe, och kattungarna mår bra. Kattungarna diade och ökade stadigt i vikt. Men, när kattungarna var bara två veckor så hände det och givetvis var detta på en lördag. Signe som på kvällen innan varit helt normal hade lämnat ungarna i bolådan och låg hopkurad, darrandes och verkade ha ganska hög feber. Vi tog oss med ilfart med både mamma katt och ungarna till djurkliniken i Norrtälje. Veterinären och vi hade svårt att förstå vad som skett, men vi kunde konstatera att Signe hade mycket hög feber och oroväckande dålig blodstatus. Vi blev beordrade att åka till Universitetsdjursjukhuset i Uppsala (UDS). Redan före avfärd hade jag startat att ge kattungarna mjölkersättning, som de mycket motvilligt tog emot.

Vid framkomst till Uppsala togs nya prover och det konstaterades att kalk- och fosforhalterna var på en mycket låg nivå. Signe lades in på IVA och vi for hem med tre små hungriga och gnyende ungar. Nu blev det till att både se till att kattungarna fick mjölk var fjärde timma dygnet runt samt att de fick hjälp att kissa och bli omhändertagna av oss människor. Pipetter och nappar hade vi redan hemma, men det gällde att se till att de accepterade napparna. Och det var då inte lätt. Nu när kattungarna hunnit bli sju veckor kan vi bara blicka tillbaka och konstatera att tur var att vi är två som kunde hjälpas åt att mata. Orka gå upp mitt i natten, vackla tillbaka till sängen, sova tre och halv timma till, för att sedan gå upp och starta matandet igen.

Vi har ju många kattuppfödare i bekantskapskretsen och de har varit guld värt med deras råd och tips. Även om vi själva är luttrade sedan tidigare har det varit skönt att

kunna få support, speciellt när orken tryter och tröttheten efter dålig djupsömn smyger sig på. De har även kommit hit med nya nappar, tillbehör och olika andra mediciner som hjälpt till att få stuns på matandet, kattungarnas tarmflora mm. Bland annat vår vän Catharina som fick en kull med sex små Russian Blue-katter året innan och vars hona inte fick igång någon mjölkproduktion alls. Med hjälp av just andra kattvänner lyckades Catharina få fem av dem att växa upp, trots att hon under perioden inte hade möjlighet att vara ledig från sitt arbete. Om jag minns rätt så tog goda grannar hand om kattungarna och matningen under dagtid. Framst fick vi nu hjälp av Catharina med råd om vätskeersättning, pasta för tarmfloran och speciell medicin så att kattungarnas magar inte skulle bli tröga. Givetvis har apotekspersonal och djuraffärsägare även de kommit med goda råd.

Till saken hör också att mamma Signe visade sig drabbats av en mjölkstockning som inte syntes utåt utan spridit sig in i buken med en stor varböld som följd. Efter sex dagar på UDS fick vi hämta hem henne. Då med sond till magen för matning sex gånger per dygn, stort dränage på buken efter operationen som skulle spolås minst två gånger per dygn. Samt antibiotika som gjorde att kattungarna absolut inte fick ens snutta på henne. Det blev kroppsstrumpa (body) på!

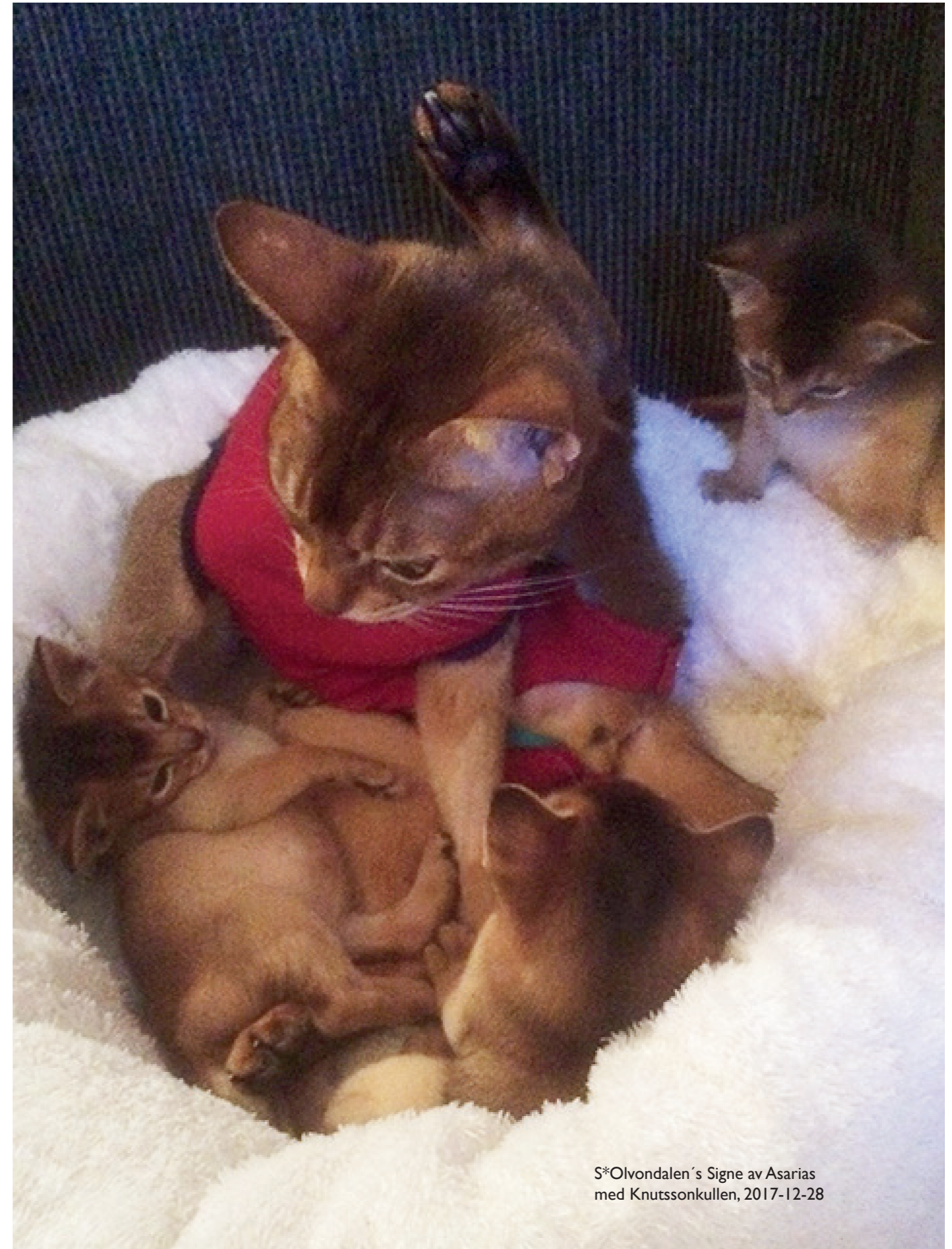
Vi önskar givetvis att ingen ska behöva uppleva en sådan dramatisk tid, men vill ändå förmedla lite ord som gör att man skapar beredskap om det trasslar till sig.

TIPS:

- Ta hjälp av dina kattvänner eller kanske grannar för att få avlastning med matning av ungarna
- Se till att ha beredskap för en krissituation. Kan vara bra att ha både mjölkersättning och nappflaska hemma.
- Lyssna på råd från andra kattuppfödare och personal på djurkliniker, apotek. De har oftast gedigen kunskap som underlättar för dig. Bättre att fråga en gång för mycket än en gång för lite.
- Ge aldrig upp!
- Läs och lär i goda kattböcker om vad som krävs för att lyckas. Jag rekommenderar boken: Katt uppfödning utgiven av Royal Canin för att få insikter och kunskaper.

Våra kattungar fick trots allt en god start. Vi har aldrig haft en kull som så tidigt fick smaka på mer proteinrik fast föda, men detta kändes nödvändigt för att de skulle må bra., öka bättre i vikt och dessutom minska vårt behov av att ha väckarklockan ringandes i vargtimmarna. Närheten och omheten från liten kurrande nöjd katt i knäet är en annan vinst som vi tror sätter spår i deras framtida beteende hos sina nya mattar och hussar.

Text: Anqi Lindblom Alm, S*Olvondalen´s
Foto: Anna Olvondahl & Anqi Lindblom-Ahlm

S*Olvondalen´s Signe av Asarias med Knutssonkullen, 2017-12-28